

Список використаних джерел:

1. Ачкан, В.В. (2018). Підготовка майбутніх учителів математики до інноваційної педагогічної діяльності. К.: ФОП Маслаков. (Achkan, V.V. (2018). Training of future teachers of mathematics for innovative pedagogical activity. K. : FOP Maslakov.
2. Уруський В.І. Формування готовності вчителів до інноваційної діяльності: Методичний посібник. – Тернопіль: ТОКІППО, 2005. – 96 с

МІСЦЕ ОБ'ЄКТІВ ПРАВА ІНТЕЛЕКТУАЛЬНОЇ ВЛАСНОСТІ В ІННОВАЦІЙНИХ ТЕХНОЛОГІЯХ УПРАВЛІННЯ

Пустовий В.Д., Пащенко В.О., Школяр С.П., Шпильовий В.Д.

Полтава, Україна

У сучасному конкурентному середовищі розвиток науки, техніки та інновацій є визначальними чинниками економічного зростання як окремо взятого підприємства чи галузі, так і регіону в цілому [1, 2].

Інноваційний процес охоплює невиробничу сферу, сферу матеріального виробництва та сферу експлуатації, він є системою стадій та робіт, яка має складну структуру. Інноваційні процеси більшою мірою, ніж інші елементи науково-технічного прогресу, пов'язані з ринковими відносинами, їхня спрямованість і темпи залежать від соціально-економічного середовища, в якому вони функціонують і розвиваються. Крім того розрізняють три форми інноваційного процесу: простий внутрішньо-організаційний (натуральна форма), простий міжорганізаційний (товарна форма), розширений.

Інноваційний процес, інноваційна діяльність, інновації, нововведення нерозривно пов'язані з інтелектуальною власністю, яка багатьма ученими трактується як право автора на винахід, наукову ідею, розробку, новий виріб чи нову технологію, при цьому, що важливо, вона охороняється державою. Механізм захисту передбачає систему економічних, соціальних і правових методів та засобів підтримки інновацій.

Аналізуючи місце об'єктів інтелектуальної власності в інноваційних процесах, слід зазначити, що в сучасному світі використовуються три основні типи захисту інтелектуальної власності:

винахід (технічне рішення, що є новим, корисним у господарській діяльності і може бути практично застосоване),

авторське право (сукупність норм права, які регулюють правовідносини, пов'язані зі створенням і використанням певного інтелектуального продукту, є інструментом власності кожної людини, права і ключовою галуззю права інтелектуальної власності),

товарний знак (позначення, знак за яким товари та послуги одних осіб відрізняються від товарів та послуг інших осіб).

Ринкові умови господарювання створюють для суб'єктів економіки високий рівень конкурентних відносин, при цьому конкурентні переваги досягаються завдяки впровадженню інновацій, застосуванню об'єктів права інтелектуальної власності, захисту їх на міжнародному рівні.

В цьому сенсі, досліджуючи роль об'єктів інтелектуальної власності в інноваційних процесах, слід виокремити дослідження, присвячені врахуванню важелів інтелектуальної власності в угоді про асоціацію [3].

Список використаних джерел:

1. Школяр С.П. Особливості реалізації регіональних інноваційних програм на Полтавщині / С.П. Школяр // Матеріали міжнародного круглого столу «Розбудова інноваційної інфраструктури в Україні». – К., 2008. – С. 104-135.
2. Школяр С. П. Аспекти підготовки фахівців до опрацювання та аналізу базових інформаційних потоків на ринковому середовищі. Педагогічні науки. 2015. Вип. 12. С. 356–361.
3. Школяр С.П. Врахування важелів інтелектуальної власності в угоді про асоціацію при підготовці менеджерів до маркетингової діяльності / Вісник черкаського університету: Збірник наукових праць. Вип.12. Педагогічні науки. – Черкаси: ЧНПУ імені Богдана Хмельницького, 2015. – С.220-225.

**РОЗШИРЕННЯ НАУКОВОГО СВІТОГЛЯДУ У СТУДЕНТІВ
НАПРЯМУ ПІДГОТОВКИ ЕКОЛОГІЯ**

*Рокотянська В.О.
Полтава, Україна*

Життя найунікальніша і найвища цінність, на планеті. Зберегти життя у будь-яких формах та проявах на сьогоднішній день являється основною метою сучасного еколога. Створюючи, штучне середовище свого проживання, людина в гонитві за економічним прибутком почала споживчо ставитися до біосфери, руйнуючи, знищуючи, приводячи її до напруженого стану. Дане ставлення до природи призводить не тільки до руйнування екосистем та біосфери, але і до збіднення духовно-моральних основ особистості людини. В умовах наростаючої екологічної кризи необхідно змінювати ставлення до природи, розуміти цінність будь-якої форми життя. Саме природа здатна надихати і розвивати духовно-моральну основу людини. У цьому аспекті особливу значимість набуває екологічна освіта, спрямована на зміну та удосконалення наукового світогляду. Тільки на основі нового типу взаємовідносин людини і природи можливий вихід із даної кризи. У системі екологічної освіти з'являються нові актуальні екологічні напрями та профілі підготовки. З'являються нові завдання для студентів. Роботодавці все більше висувають високі вимоги для майбутніх екологів: вимагають високого рівня професійних знань, умінь та навичок, чітко орієнтуватися у проблемах порушень екосистем, застосовувати новітні методи відновлення, швидко та правильно приймати рішення у ситуаціях природного та техногенного характеру, уміння володіти інноваційними технологіями [1].

У зв'язку з новими вимогами до сучасного еколога на сьогоднішній день існує потреба до розширення освітнього процесу та інноваційних педагогічних підходів, для розширення наукового світогляду здобувачів вищої освіти.

Незважаючи на велику кількість праць по вивченню наукового світогляду, сьогодні світоглядна проблематика залишається досить